

Nr 6.

Ankom till riksdagens kansli den 16 april 1926 kl. 9 f. m.

Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande, nr 6, i anledning av väckt motion i andra kammaren, II: 341, angående utredning i fråga om meddelande av viss föreskrift rörande kastration av husdjur.

Uti en inom *andra* kammaren väckt motion, nr 341, har herr *Sjöblom* *Motionen.* hemställt, »att riksdagen måtte besluta att avlåta en skrivelse till Kungl. Maj:t med hemställan, det täcktes Kungl. Maj:t föranstalta om en utredning i fråga om att kastration av husdjur över 4 månaders ålder skall utföras av veterinär under bedövning».

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Andra kammarens andra tillfälliga utskott, till vilket motionen hänvisades, anförde i sitt utlåtande, nr 1, följande:

»Utskottet delar till fullo motionärens uppfattning om önskvärdheten av en lagstiftning på ifrågavarande område till förekommande i största möjliga utsträckning av djurplågeri. För att kunna bedöma, vilket innehåll och vilken omfattning en sådan lagstiftning bör erhålla, erfordras givetvis en från olika synpunkter sakkunnig utredning, och utskottet får därför hemställa, att *andra* kammaren för sin del ville besluta, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t föranstalta om utredning, i fråga om att kastration av husdjur över fyra månaders ålder skall utföras av veterinär och under bedövning.» *Andra kammarens utskott.*

Utskottets hemställan blev av *andra* kammaren bifallen.

Första kammaren, som delgivits *andra* kammarens beslut, har hänvisat ärendet till sitt *andra* tillfälliga utskott, som i anledning härav får anföras. *Andra kammarens beslut.*

Utskottet är fullt ense med motionären och de i hans motion åberopade veterinärmedicinska auktoriteterna däri att vid kastration å våra husdjur så litet plågor som möjligt må tillskyndas djuren. I den mån den nu före- *Utskottet.*

slagna lagstiftningen därför kan bidraga till att minska möjligheterna till djurplågeri vid ifrågavarande operationer är den givetvis berättigad. Från denna synpunkt instämmer därför utskottet i begäran om utredning i frågan.

Utskottet anser sig emellertid böra framhålla vissa synpunkter, som vid den sålunda förordade utredningen synas böra tagas i beaktande. Det torde sålunda böra utrönas, huruvida en kastration med narkos under alla förhållanden är att från djurskyddsvänlig synpunkt föredraga framför en kastration utan narkos. Utskottet har icke känt sig fullt övertygat att så är fallet och vill i detta hänseende erinra därom att många kastrationer å mindre djur med hänsyn till det snabba förloppet av operationen torde medföra mindre plågor för djuret än narkosen med dess i vissa fall plågsamma och under alla förhållanden långvariga följdverkningar. Vidare synas möjligheterna för upprätthållande av den föreslagna kastrationslagen noggrannare böra prövas. Utskottet ställer sig nämligen tveksamt beträffande omfattningen av de föreslagna bestämmelserna. Det har sålunda föreslagits, att alla husdjur över fyra månaders ålder skulle inbegripas under lagen. Emellertid torde vara bekant, att man beträffande husdjur av olika slag ofta icke kan, då djuret icke är äldre än fyra månader, bestämma, huruvida kastration bör utföras eller ej. Då nu kastrationer vid högre ålder äro mycket vanliga och i regel icke erbjuda någon svårighet, torde djurägaren ofta komma att draga sig för kostnaden att tillkalla veterinär. Även i åtskilliga andra fall skulle säkerligen kostnaderna för veterinärs tillkallande försvåra lagens efterlevande. En effektiv kontroll däröver att veterinär anförtros kastrationen torde även erbjuda praktiska svårigheter. De långa avstånden till veterinär i stora delar av vårt land skulle slutligen i många fall omöjliggöra eller försvåra lagens effektivitet. Nu påpekade svårigheter synas utskottet böra föranleda till en undersökning, huruvida icke vissa djur kunde undantagas från lagens bestämmelser eller ock kastration i vissa fall få utföras av icke veterinär.

Utskottet har sålunda vid granskning av motionen och däri förebragt material icke känt sig övertygat om att en kastrationslag av den innebörd, som motionären föreslagit, är möjlig att praktiskt genomföra och upprätthålla. Då emellertid utskottet livligt behjärtar den djurskyddsvänliga innebörden i motionen, anser utskottet en utredning i frågan dock böra förordas. Utskottet vill emellertid betona, att vid en sådan utredning icke blott de från veterinärmedicinskt håll framförda erfarenheterna må bliva tillbörligt beaktade utan i lika mån hänsyn tagas till de praktiska erfarenheter, som lantmännen och andra djurägare givetvis hava att framlägga i frågan.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att första kammaren måtte biträda andra kammarens i
ärendet fattade beslut.

Stockholm den 15 april 1926.

På utskottets vägnar:

I. ÖSTERSTRÖM.

Närvarande vid ärendets slutbehandling: herrar *Österström, Rooth, Julin, Larsén, Nils
Anton Nilsson, Östrabo, Abrahamsson, Alexander Nilsson.*
